

afgiften, der paa Finanslovforslaget for Finansaaret 1917—18 er opgjort til 6,680,000 Kr., og Hensynet til, at Staten ikke bør undlade at tage sin Del af den Værdistigning, som den fra Forøgelse udelukkede Spiritusbeholdning utvivlsomt vil undergaa. Hertil maa endnu føjes, at Staten nu i det hele bliver stillet overfor Forhold, der medfører betydeligt Svind af Indtægt og sikker Forøgelse af Udgift.

Angaaende Forslagets særlige Bestemmelser, der omhandler Tillægsafgiftens Optrækning, Betalingsmaade o. s. v., henvises til de enkelte Paragrafer.

I § 9 foreslaas, at hvad der indvindes ved Tillægsafgiften ud over det Beløb af 6,680,000 Kr., hvortil Spiritusafgiften er opført paa Finanslovforslaget, kan efter særlig Lov anvendes til Afhjælpning af Trang, opstaaet ved Arbejdsløshed indtil Udgangen af Finansaaret 1917—18. Man har gennem denne Bestemmelse villet fastslaa, at Staten i den kommende Tid, hvor stigende Arbejdsløshed maa forudses, vil have til Opgave at afhjælpe den derved opstaaede Trang i saadant Omfang, som Forholdene med Nødvendighed kræver.